

рѣкѣ-тѣ, коѣ-то течіаше като рѣка Іорданъ, и ѣм раздѣляше отъ обѣтованиѣ-тѣ земіѣ на свободѣ-тѣ.

Врѣмя-то бѣше още студено, іед-вамъ бѣше поченѣла пролѣтъ-та и рѣка-та бѣше избухнѣла и бурлива. Голѣми парцали ледъ плувахъ и ся блѣскахъ отъ единий-тѣ брѣгъ на другий-тѣ. Споредъ образованіе-то на брѣгъ отъ странѣ-тѣ на Кентени, коѣ-то ся влада далечъ въ вода-тѣ, ледъ-тѣ ся бѣ спрѣлъ и затрупалъ тѣсний-тѣ каналъ, въ коѣ-то ся спираше ледъ-тѣ іединъ връзь другий, и заграждалше пѣть-тѣ на ледъ-тѣ шо влачаше рѣка-та и между два-та брѣга бѣ ся устроилъ ледянь мостъ.

Елиза ся запрѣ на мигъ за да изгѣда мѣсто-то коіе-то тяжеше съ много неприятели нѣща, коѣ-то тіа виждаше, и като не бѣ възможно да прѣмине рѣкѣ-тѣ съ каикъ, тіа сѣ управи кѣмъ іединъ гостиницѣ коіа-то стоіаше на брѣгъ-тѣ за да потыта и ся распыта,

Ступанка-та, кога бѣ ѡя залиса да да готви вечера обѣрна ся съ набодѣвъ въ рѣкѣ-тѣ, като чю жаловитый-тѣ и приятный-тѣ гласъ Сицинъ

— Что іе тамо? попита тіа.

— Нѣма ли тукъ нѣкой салъ или каикъ да привзича пѣтници-ти прѣзъ рѣкѣ-тѣ?

— Сега още каици не заминуваѣтъ прѣкѣснѣли сѣ плуваніе-то.

Стопанка-та бѣ очюдена отъ жало-

витый-тѣ погѣдъ и гласъ Елизинъ, и побуди ѣ любопытство и тіа попыта. —

» Трѣба ти заръ да заминешъ отъ срѣща? Да зѣмашъ нѣкого болника. Много сѣ нажелена, какъ-то ся вижда.»

» Оставила съмъ тамъ дѣте, коіе-то іе много злѣ, » отговори Елиза, и азъ само снощи научихъ ся, и съмъ трѣгнала днесъ за да заварѣмъ тукъ нѣкой салъ да мя прѣкара.

Много то іе жално каза жена-та на коѣ-то материнско-то чувство бѣ възбудено; — истина іе жално за тебе. Соломонъ! извика тіа отъ прозорець-тѣ кѣмъ задний-тѣ дворъ. Единъ мъжъ съ кожанъ прѣстникъ и съ твърдѣ уплескани рѣцѣ ся мѣрнѣ на врата-та.

« Незнаіешъ ли Соль » попыта жена-та ще ли да прѣмине днесъ на срѣща той-зи чловѣкъ съ бурета-та си?

» Той казваше, че ще опыта, ако има възможность ще замине каза той?

» Тука има іединъ чловѣкъ въ долний-тѣ кѣтъ коѣ-то довечера іиска да примине срѣща съ нѣкоѣмъ стокъ, ако е възможно. Той ще дойде тукъ да вечера то подобрѣ присѣдни малко та почякай какво хубавичко момченце, прибави стопанка-тѣ и му подаде питкѣ.

Нѣ дѣте-то, коіе-то бѣ съвсѣмъ отпаднало выкаше та плачаше отъ изнемошѣніе.